

Manuset till visitationspredikan 2024 utgörs därför inte av en fullständig text utan av stolpar (visitation ”light”).

* Den här söndagens evangelietext handlar om flera olika vandringar. Jesus sänder i väg två lärjungar till en liten by framför dem. En konkret uppgift. De ska hämta en åsna och ett föl. ”Ta dem och led hit dem.” Jesus berättar vad de ska svara om någon frågar dem vad de gör.

* Sedan följer en annan vandring. Jesus rider in i Jerusalem på åsnan. Folket vandrar tillsammans med Jesus upp till Jerusalem. De gör konkreta saker för att hylla honom och hälsa honom som befriare och kung. Några lägger ut sina mantlar på vägen. Några skär kvistar från träden och stör dem på vägen. Några ropar eller sjunger hosianna. Allt detta kommunicerar att Jesus är en centralgestalt som fler borde upptäcka och följa efter.

* Kommunikationen fungerar. De som ännu inte känner Jesus frågar vem han är och folket som redan vandrar tillsammans med honom berättar om det som de har sett, hört och varit med om när de har mött Jesus i Galileen.

* I Johannesevangeliet berättas om de första som följde efter Jesus. Till dem sa Jesus: ”Följ med och se” när de ställde frågor om vem han var.

* Nu säger folket som omger Jesus när han rider in i Jerusalem samma sak. När nya människor undrar: ”Vem är han?” svarar folket: ”Följ med och se!” Häng på här! Du måste inte förstå allt på en gång. Vill du smyga med lite grann i utkanten är det helt OK. Några går före eftersom de vet vartåt vi ska och andra går efter och ser till att ingen hamnar utanför. Det finns plats också för dig i folkskaran, i församlingen.

* Också en tredje vandring. Församlingens vandring. Vi har gått i procession in i kyrkan idag. Den processionen var lite mer ordnad än vandringen upp till Jerusalem. Precis som den vandringen kommunicerar vår procession. Korset – Jesus – går först. Vi går in i kyrkan för att samlas omkring honom.

* Vi alla är med i processionen – även om vi sitter i bänkarna eller står på orgelläktaren.

* Vi vandrar som ett folk tillsammans – i olika åldrar och med olika förutsättningar i livet, också i trons liv. Några älskar att samtala om frågan vem Jesus är. Några känner sig inte lika bekväma i sådana samtal men vill gärna sjunga eller göra någon konkret. Alla behövs och får vara med i den procession som är församlingslivet här i Gävle.

* Barnkören: Ni gick tillsammans med mig i processionen. Jag har en fråga till er: Hur långt fram i kyrkan tror ni att jag kommer om jag börjar vid dörren och sedan går 40 steg framåt längs mittgången? [Svaret är att jag står på den plats i korttrappan dit jag kommer.]

* Varför frågade jag just om 40 steg och inte om 50 steg eller 12 steg? (Hur många i kyrkan vet det? Jag ser att några konfirmander vet vad jag talar om!)

* Här i Gävle församling finns ett alldeles nytt, lokalproducerat material som heter ”40 steg i Guds tjänst”. Jag är stolt över att detta material finns i Uppsala stift och jag hoppas att ni också är stolta över det!

* Konfirmanderna använder detta material. Tanken är att det ska utvecklas så att det passar för ännu fler människor och grupper i Gävle församling. (Promenadgrupperna, kyrkorådet, Superhjältarna, köreerna, föräldrarna till förskolebarnen.) Upplägget är att man gör olika konkreta saker (uppgifter) och för varje uppgift får man ett visst antal steg. När man har följt med och sett något av vad Jesus gör idag får man steg. Likaså när man har gjort en uppgift för Jesus (hämtat en åsna, lagt ut några mantlar eller kvistar som banar väg för honom idag).

* Konfirmanderna har fått en lista med uppgifter eller uppdrag. På den listan står det hur många steg man får för de olika uppgifterna. Alla vi som är här idag får ett steg. Att fira gudstjänst i Staffans kyrka är ett steg i Guds tjänst, ett steg på vandringen tillsammans med folket och Jesus. Exempel på andra steg är sjunga i ungdomskören (det ger tre steg), vara med i miniorerna eller juniorerna (det ger också tre steg), äta sopplunch (tre steg), hänga med en diakon och skriva förbön (tre steg). Den som antar utmaningen och räknar steg får en stegräknare i form av en liten bok och en blankett.

* Poängen är inte att vi ska bokföra våra framsteg på trons väg eller att vi ska visa Gud och/eller människor hur duktiga vi är. Så fungerar inte trons liv. Gud tar alltid första steget och vi får följa med och se. Det är det som är poängen. Att vi och många fler ska följa med och se genom att göra något konkret.

* En sak som jag uppskattar är att de 40 stegen är vanlig församlingsverksamhet. Jag tror att vi behöver återupptäcka bärkraften i det som är kyrkans vardagsliv.

* I kyrkans vardagsliv ingår att vi går ut ur kyrkan. Korset – Jesus – går först då också.

* Jesus möter oss inte bara i församlingens verksamhet. Vi sänds också ut i världen för att göra Guds vilja i alla sammanhang som vi är en del av.

* I gudstjänsten idag sjunger vi ”Se, vi går upp till Jerusalem” när vi går ut ur kyrkan för vandringen tillsammans med Jesus leder oss också i den riktningen.

* När ni utvecklar ”40 steg i Guds tjänst” så att det passar för ytterligare grupper i församlingen behöver både processionen in i kyrkan och processionen ut ur kyrkan få ge utslag på stegräknaren. Det är naturligt att konfirmander ska hitta vägen in i församlingens verksamhet. Men vad är bra steg för arbetslaget? För kyrkvärdarna? För de ideella medarbetarna inom diakonin? För kyrkorådet? Det kan vara att gå ut och möta människor i andra miljöer än kyrkans egna lokaler. Jag vet att det finns planer på sådana satsningar och då behöver ni följa med och se.

* På er fortsatta vandring i Gävle församling får ni tillsammans lyssna in Jesu instruktioner och vägledning. Var finns åsnorna som han vill att ni hämtar? Var växer kvistarna som ni kan skära ner och använda för att göra reklam för Jesus när ni signalerar att han är fridsfursten som vi behöver? Vilka människor som står vid vägkanten, nyfikna och beredda att breda ut sina mantlar när Jesus närmar sig? Var ställs frågorna om vem Jesus är och hur svarar ni med stolthet och glädje på dem?

* Ett sådant lyssnande beskrivs i kristen tradition som en särskild sorts bön: Kärleksfull uppmärksamheten.

* Något som jag har lärt mig under den här visitationen är att teckna ett hjärta med tummen och pekfingret. Det är så som barn och unga tecknar ett hjärta idag i sociala media. Jag kommer alltid att förknippa det tecknet med Gävle församling.

* För mig är tecknet en konkret bön för Gävle församling. Jag ber att Gud ska skänka er kärleksfull uppmärksamhet gentemot Kristus, varandra och de människor som ni möter på vägen under er fortsatta vandring. När vi vandrar i kärleksfull uppmärksamhet kommer ännu fler att vilja följa med och se.